

Ze vzpomínek knihovnice

Hana Kopačková

V roce 1969 jsem se přestěhovala s rodinou a rodiči do obce Radim u Jičína. Můj otec se zde narodil a zdědil po rodičích domek, který jsme zrekonstruovali.

V této době byla místní knihovna umístěna na poštovním úřadě, přímo v místnosti, kde provozovala službu občanům pošta. Zde byly umístěny dvě uzavíratelné skříně s knihami. Knižní fond se neobměňoval, byl stále stejný. Knihy se půjčovaly vždy v neděli od 10 hodin, aby mohli půjčování využít lidé vracející se z kostela. Prvním knihovníkem, kterého si pamatuji, byl pan Bohumil Kořínek, místní mistr kovářský. Čtenářů bylo málo, protože lidé na vesnici neměli během dne čas číst a večer v této době již počínala četbě konkurovat televize. Také byl obvyklý poměrně časný nástup do práce.

V roce 1972 se stala knihovnicí moje dcera Zlata, studentka jičínského gymnázia. Knihovna byla přemístěna do samostatné místnosti v téže budově. Od skříní byly odstraněny dveře, aby mohl ke knihám vzduch a zájemci měli pohodlnější přístup při vybírání. Určitou dobu zůstala výpůjční doba stejná, ale později se půjčovalo vždy v pondělí od 17 do 18 hodin.

Později jsem po dceři převzala knihovnu já, Hana Kopačková, a pracovala jsem v této funkci 31 let. Knižní fond byl během roku již několikrát měněn. Počet čtenářů různě kolísal, ale několik jich zůstávalo stále věrných. Děti moc nečetly, přišly vždy několikrát a pak měly dost velké přestávky. Tzv. „skalní čtenáři“ se rekrutovali spíše ze starších ročníků. Nové knihy byly přiváženy pracovníci okresní jičínské knihovny. Po určité době byl soubor opět odvezen a nahrazen dalším.

Do našeho života vstoupily razantně počítače, také zařízení naší knihovny bylo obohaceno tímto vynálezem. A doba nových digitálních technologií si žádala nové, mladší lidi. Práci knihovnice po mně převzala v roce 2007 paní Jarmila Adolfová, která tuto funkci vykonává dosud.